

efter min Mening er saare godt. Her vil der blive Lejlighed til at prøve, om en Værdibestemmelse af Genstande af den nævnte Art kan gennemføres paa en nogenlunde god Maade.

Satserne for Lystbaadsbeskatningen er i Virkeligheden meget høje. Hvorledes de vil virke, afhænger imidlertid i overordentlig høj Grad af, hvorledes Toldvæsenet vil gaa frem med Hensyn til at fastsætte Lystbaadenes Værdi. Det er mit Haab, at det vil gaa frem paa lignende lempelig Maade som den, hvorpaa Vurderingsmændene gaar frem, naar de vurderer Ejendomme til Ejendomsskyld, idet der ikke er Tvivl om, at det virkelige Beløb, som Ejeren vilde have for Ejendommen, hvis han skulde sælge den, altid har ligget et godt Stykke over den Værdi, hvortil Ejendommen er vurderet til Ejendomsskyld, forudsat da, at den paagældende ikke, for at opnaa fordelagtige Laanevilkaar, havde tilstræbt at faa en saa stor Ejendomsskyld som muligt. De Fartøjer, der her skal vurderes, er af ret forskellig Art. Det vil kunne være meget bestemmende for Fartøjets Værdi som Liebhaveri, om det er i Stand til at tage saa vidt muligt 1ste Præmie, naar det kommer til at sejle, men jeg vil haabe, at man fra Toldvæsenets Side ikke vil tage saadanne Hensyn ved Vurderingen, idet jeg tror, at hvis man gaar altfor voldsomt til Værks i saa Henseende, vil man fuldstændig afskære Muligheden af, at der bygges nye Fartøjer her i Landet, fordi i saa Fald Skatten vil blive altfor uforholdsmæssig stor, henset til det Beløb, der i øvrigt medgaar til at holde Fartøjet i Drift. Og i denne Forbindelse synes jeg dog, at der er nogen Grund til at betænke, at hvad man end kan mene om Motorkøretøjer, maa man om Lystfartøjer indrømme, at de generer ingen Mennesker paa Landjorden, og paa Vandet er der jo absolut Plads for dem, der ønsker at være der.

Vi fra vor Side ønsker vedblivende meget at faa saa betydelige Beløb ind som muligt ved Luksusbeskatning, og jeg kan ikke give den ærede Ordfører for Venstre Ret i — jeg tvivler derimod ikke om, at den højtærede Finansminister i Tanken forlængst har tiltraadt dette Synspunkt —, at det ikke vil kunne gaa an allerede nu at optage Toldloven til Gennemsyn for deraf at udfinde visse Artikler, som absolut kunde kaldes Luksusartikler, og som man med god Grund kunde beskattede. Naar jeg ikke er saa ængstelig for at gaa den Vej, hænger det maaske i nogen Grad sammen med,

at for mig vilde det ikke være saa frygtelig en Ulykke, om man ogsaa skulde slumpe til gennem eventuelle Ændringer at give en Smule Beskyttelsestold. Jeg tilstræber det ikke, fordi jeg ved, at man fra de 3 Partiers Side ikke ønsker det, men skulde det ske, maa jeg tilstaa, jeg ikke kan se nogen stor Ulykke deri. Jeg nærer, som sagt, ingen Tvivl om, at man med lidt god Villie og ved at sætte Satserne tilstrækkelig høje, vilde kunne opnaa endda nogle Millioner Kroners Indtægt ved en mere rationel Luksusbeskatning.

De omtalte Skattelovforslag tager Sigte paa, eller vil komme til, ogsaa at give Indtægt for indeværende Finansaar, hvorimod de øvrige kun vil give Indtægt for det kommende Finansaar. De Forslag, der i saa Henseende er Tale om, er for det første dem, der findes under Begrebet Forlængelse af forskellige Loves Gyldighed. Dette Lovforslag indeholder 2 Paragraffer. I § 1 omtales en hel Række indirekte Skattelove, som altsaa har mit Partis Sympati, og om hvilke jeg ikke skal sige andet, end at vi kun beklager, at man vedblivende opretholder den forhøjede Afgift paa den denaturede Spiritus, som er en indirekte Afgift til Skade for Industrien, selv om Afgiften for den enkelte Industri ikke føles saa voldsomt, at det er nogen afgørende Faktor. Jeg kan ikke forstaa, at de andre Partier, som jo dog ellers gennemgaaende er meget ængstelige ved indirekte Afgifter, just har kastet deres Kærlighed paa Opretholdelsen af denne Afgift. Om det skulde være begrundet i, at da man ikke med Rette kan tale mere om den fattige Mands Snaps, skal alt, hvad der lugter af Spiritus, beskattes, ved jeg ikke, men ellers kan jeg i alt Fald ikke finde nogen som helst Rimelighed deri.

Bestemmelsen i § 2 er af væsentlig større principiel Interesse for det Parti, jeg har den Ære at være Ordfører for. Det drejer sig om, at vi skal have en forhøjet Ejendomsskyld for det kommende Aar, at man skal opretholde den nu vedtagne forhøjede Promille til Trods for, at Ejendommene ved den tilstundende Omvurdering sikkert vil komme til at staa i en højere Ejendomsskyld end den, hvori de staaar nu. Mit Partis Standpunkt har hidtil været dette, at vi har modsat os den forhøjede Afgift navnlig ud fra det Synspunkt, at vi ikke har ønsket paa en midlertidig Lov at skaffe en forøget Indtægt ved en Forhøjelse af Ejendomsskylden. Der er imidlertid i indeværende Finansaar vedtaget saadanne Lønningslove,